Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GERARD HOGAN
prednesené 26. novembra 2020[1]

Vec C-851/19 P

DK
proti

Európskej službe pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)

„Odvolanie – Verejná služba – Korupcia – Odsúdenie v trestnom konaní pred vnútroštátnymi súdmi – Povinnosť zaplatiť náhradu škody v občianskoprávnom konaní pred vnútroštátnymi súdmi za nemajetkovú ujmu spôsobenú na povesti Únie – Disciplinárne konanie – Postih vo forme zrážky z dôchodku – Článok 9 ods. 1 písm. h) prílohy IX Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Prísnosť disciplinárneho postihu – Článok 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku – Možnosť zohľadniť rozsah nepriaznivých účinkov priestupku na integritu, dobré meno alebo záujmy inštitúcií“

I. Úvod

1. Toto odvolanie podal DK (ďalej len „odvolateľ“) do kancelárie Súdneho dvora Európskej únie 19. novembra 2019 proti rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 10. septembra 2019, DK/ESVČ (T-217/18, neuverejnený, EU:T:2019:571) (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. V napadnutom rozsudku Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľa podanú na základe článku 270 ZFEÚ, ktorou sa okrem iného domáhal zrušenia rozhodnutia Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (ďalej len „ESVČ“) z 23. mája 2017, ktorým bol odvolateľovi uložený disciplinárny postih v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. h) prílohy IX Služobného poriadku úradníkov Európskej Únie (ďalej len „služobný poriadok“), čím sa znížili jeho dôchodkové nároky.

3. V tomto odvolacom konaní odvolateľ nespochybňuje toto zníženie svojich dôchodkových nárokov ako také, ale skôr kritériá, na ktorých bolo toto zníženie založené. Odvolateľ teda tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho výkladu článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku.

4. Odvolateľ v podstate tvrdí, že sa Všeobecný súd za okolností sporu, ktorý mu bol predložený, dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že je možné zohľadniť v disciplinárnom konaní podľa služobného poriadku týkajúcom sa priestupku odvolateľa, nepriaznivé účinky tohto priestupku na integritu, dobré meno alebo záujmy inštitúcií pri posudzovaní disciplinárneho postihu, ktorý sa má uložiť. Odvolateľ sa predovšetkým domnieva, že poškodenie integrity,

[1] Jazyk prednesu: angličtina.

dobrého mena alebo záujmov inštitúcií nemožno zohľadniť v disciplinárnych konaniach, v ktorých už bola táto škoda nahradená na základe osobitného príkazu pre tento účel v občianskoprávnom konaní pred vnútroštátnymi súdmi.

5. Touto právnou otázkou sa budem zaoberať v týchto návrhoch. Pred preskúmaním tohto odvolania je najskôr potrebné uviesť znenie príslušných právnych predpisov.

II. Právny rámec

A. Služobný poriadok úradníkov Európskej Únie

6. Hlava II služobného poriadku má názov „Práva a povinnosti úradníkov“. Článok 22 tejto hlavy stanovuje:

„Úradníka možno požiadať, aby vcelku alebo sčasti nahradil škodu, ktorá vznikla v dôsledku závažného previnenia z jeho strany počas plnenia jeho povinností alebo v súvislosti s ním.

…“ [2]

7. Článok 86 služobného poriadku, ktorý sa nachádza v hlave VI tohto nariadenia s názvom „Disciplinárne opatrenia“ stanovuje:

„1. Každé porušenie povinností vyplývajúcich z tohto služobného poriadku úradníkom alebo bývalým úradníkom, úmyselné alebo spôsobené nedbanlivosťou z jeho strany, vystaví tohto úradníka disciplinárnemu konaniu.

2. Ak ustanovujúci orgán alebo OLAF [Európsky úrad pre boj proti podvodom] získajú dôkaz o porušení povinností v zmysle ods. 1, môžu začať administratívne vyšetrovanie, aby overili, či k tomuto porušeniu naozaj došlo.

3. Disciplinárne predpisy, postupy a opatrenia, a predpisy a postupy týkajúce sa administratívneho vyšetrovania, sú upravené v prílohe IX.“

8. Príloha IX k služobnému poriadku, ako vyplýva z jej názvu, sa týka disciplinárneho konania. Oddiel 3 tejto prílohy má názov „Disciplinárne opatrenia“ a jeho článok 9 stanovuje:

„1. Ustanovujúci orgán môže uložiť jeden z týchto postihov:

a) písomné napomenutie;

b) pokarhanie;

c) odklad postupu do vyššieho platového stupňa na obdobie jedného až 23 mesiacov;

d) zaradenie do nižšieho platového stupňa;

e) dočasné zaradenie do nižšej platovej triedy na obdobie 15 dní až jedného roka;

[2] Pozri tiež článok 340 štvrtý odsek ZFEÚ.

f) zaradenie do nižšej platovej triedy v rámci rovnakej funkčnej skupiny;

g) zaradenie do nižšej funkčnej skupiny, vrátane zníženia platovej triedy alebo bez neho;

h) odvolanie z funkcie, a v prípade potreby dočasné zníženie dôchodku alebo zrážanie, počas určeného obdobia, určitej čiastky z podpory v invalidite; avšak účinky tohto opatrenia sa nesmú vzťahovať na závislé osoby úradníka; v prípade uvedeného zníženia však výška príjmu bývalého úradníka s pripočítaním všetkých rodinných prídavkov, ktoré majú byť zaplatené, nesmie byť nižšia ako životné minimum stanovené v článku 6 prílohy VIII.

2. Ak úradník poberá starobný dôchodok alebo podporu v invalidite, ustanovujúci orgán môže rozhodnúť, že na stanovený čas úradníkovi pozastaví vyplácanie určitej čiastky dôchodku alebo podpory v invalidite; účinky tohto opatrenia sa nevzťahujú na závislé osoby úradníka. Výška príjmu úradníka, s pripočítaním všetkých rodinných prídavkov, ktoré majú byť vyplatené, však nesmie byť nižšia ako životné minimum stanovené v článku 6 prílohy VIII.

3. Za jeden priestupok sa nemôže uložiť viac ako jeden disciplinárny postih.“

9. Článok 10 prílohy IX služobného poriadku stanovuje:

„Prísnosť uložených disciplinárnych postihov musí byť primeraná závažnosti priestupku. Pri určovaní závažnosti priestupku a rozhodovaní o disciplinárnom postihu sa berie do úvahy najmä:

a) charakter priestupku a okolnosti, za ktorých vznikol;

b) rozsah nepriaznivých účinkov priestupku na integritu, dobré meno alebo záujmy inštitúcií;

c) mieru, do akej bol priestupok spôsobený úmyselne alebo z nedbanlivosti;

d) dôvody priestupku úradníka;

e) platovú triedu a dĺžku služby úradníka;

f) mieru osobnej zodpovednosti úradníka;

g) úroveň povinností a kompetencií úradníka;

h) či priestupok je spojený s opakovaným konaním alebo správaním;

i) správanie úradníka počas celej jeho kariéry.“

10. Oddiel 7 prílohy IX služobného poriadku má názov „Súbežné trestné stíhanie“. Jeho článok 25 stanovuje:

„Ak je úradník stíhaný pre rovnaké činy, konečné rozhodnutie sa môže prijať až po vynesení konečného rozsudku súdom, ktorý prípad prejednáva.“

III. Okolnosti predchádzajúce sporu

11. Odvolateľ nastúpil do služby Európskej komisie ako úradník v roku 1994. V roku 1999 bol počas pôsobenia na Generálnom riaditeľstve (GR) Komisie pre vonkajšie vzťahy poverený správou budov Komisie v tretích krajinách. Od 1. januára 2011 bol odvolateľ zaradený do ESVČ. Dňa 1. januára 2016 odvolateľ nastúpil do predčasného dôchodku.

A. Trestné konanie pred belgickými súdmi

12. Od júla 2004 do februára 2016 bol odvolateľ trestne stíhaný pred belgickými súdmi a obvinený z trestných činov korupcie v rokoch 1999 až 2005 v súvislosti s vedením verejného obstarávania. Tieto obvinenia sa týkali obvinení z korupcie v rámci výkonu jeho funkcií vo veciach verejného obstarávania týkajúcich sa Únie. Európska únia, ktorú zastupovala Komisia, bola v týchto konaniach poškodeným.

13. Rozsudkom zo 16. mája 2014 Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel, Belgicko) uložil odvolateľovi nasledujúce tresty v súvislosti s niekoľkými priestupkami spáchanými pri výkone jeho funkcie:

– dvojročný trest odňatia slobody s podmienečným odkladom výkonu trestu na päť rokov,

– pokuta vo výške 27 500 eur,

– príkaz, ktorý mu znemožňuje vykonávať funkciu riaditeľa, manažéra alebo audítora obchodnej spoločnosti po dobu 10 rokov,

– konfiškácia sumy 176 367,15 eura.

14. Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel) v občianskoprávnom konaní tiež uložil odvolateľovi zaplatiť Únii sumu 25 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy na jej dobrom mene. [3]

15. Po odvolaní, ktoré podal odvolateľ, Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací súd Brusel, Belgicko) rozsudkom z 30. júna 2015 potvrdil rozsudok Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Frankofónny súd prvého stupňa Brusel). Taktiež predĺžil trest odňatia slobody na tri roky, s podmienečným odkladom výkonu trestu na päť rokov a stanovil náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla Únii vo výške 38 814 eur.

16. Rozsudkom z 10. februára 2016 Cour de cassation (Kasačný súd, Belgicko) zamietol odvolanie odvolateľa.

B. Disciplinárne konanie podľa služobného poriadku

17. Odvolateľa vyšetroval OLAF v rámci troch interných vyšetrovaní, ktoré začali 12. júla 2004, 19. mája 2005 a 18. októbra 2005 v uvedenom poradí.

[3] Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že predmetná zodpovednosť bola priznaná spoločne a nerozdielne s inými osobami.

18. Rozhodnutím z 2. mája 2007 menovací orgán Komisie začal proti odvolateľovi disciplinárne konanie podľa článku 86 služobného poriadku. Toto konanie však bolo podľa článku 25 prílohy IX služobného poriadku pozastavené až do vyhlásenia konečného rozsudku vo vnútroštátnom trestnom konaní vedenom proti odvolateľovi pre rovnaké činy.

19. Rozhodnutím z 12. júla 2016 ESVČ obnovila disciplinárne konanie proti odvolateľovi a disciplinárna komisia následne vypočula odvolateľa podľa článku 16 prílohy IX služobného poriadku.

20. V odôvodnenom stanovisku z 12. decembra 2016 prijatom podľa článku 18 prílohy IX služobného poriadku disciplinárna komisia okrem iného uviedla, že „skutkový stav zisťujú vnútroštátne trestné súdy“, „konanie úradníka predstavuje porušenie článkov 11, 11a, 12 a 21 služobného poriadku a „jediná možná sankcia [spočíva] v zrážke určitej čiastky z dôchodku“.

21. Disciplinárna komisia sa domnievala, že závažnosť skutkových okolností a nedostatok ľútosti odvolateľa boli priťažujúcimi okolnosťami. Táto komisia sa však tiež domnievala, že kladné hodnotenie odvolateľa a neexistencia metodického rámca upravujúceho jeho úlohy predstavovali poľahčujúce okolnosti. Zohľadnila tiež odvolateľovu „finančnú, rodinnú a zdravotnú situáciu (najmä jeho očakávanú dĺžku života)“ a „skutočnosť, že vnútroštátne súdy už [odvolateľovi] uložili povinnosť zaplatiť finančnú a nemajetkovú náhradu“.

22. Na základe toho disciplinárna komisia odporučila menovaciemu orgánu prijať disciplinárne opatrenie spočívajúce v mesačnom odpočítaní sumy 400 eur od výšky čistého dôchodku odvolateľa po dobu troch rokov.

23. Po vypočutí odvolateľa mu menovací orgán rozhodnutím z 23. mája 2017 uložil disciplinárny postih podľa článku 9 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Účinkom tohto rozhodnutia bolo, že čistá suma jeho starobného dôchodku sa znížila o 20 % na dobu niečo vyše 8 rokov. Z tohto dôvodu sa odvolateľovi znížil dôchodok približne o 1 015 eur mesačne do 30. septembra 2025. [4]

24. Odvolateľ podal 23. augusta 2017 sťažnosť proti napadnutému rozhodnutiu podľa článku 90 ods. 2 služobného poriadku. Rozhodnutím z 20. decembra 2017 menovací orgán túto sťažnosť zamietol.

IV. Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

25. Odvolateľ návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. marca 2018 podal žalobu na základe článku 270 ZFEÚ, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia, ktorým mu menovací orgán uložil disciplinárny postih a subsidiárne náhrady ujmy, ktorú údajne utrpel odvolateľ v dôsledku porušenia jeho práv na obhajobu zo strany ESVČ v rámci trestného konania vedeného proti nemu pred belgickými súdmi.

26. Odvolateľ uviedol na podporu svojej žaloby pred Všeobecným súdom dva žalobné dôvody, ktoré sa týkajú určenia postihu a zohľadnenia poľahčujúcich okolností.

27. Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľa a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania.

[4] Poznamenávam, že v bodoch 17, 78, 119 a 142 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uvádzal sumu 1 105 eur.

V. Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

28. Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok,

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil ESVČ povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a tohto odvolacieho konania.

ESVČ navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie ako nedôvodné,

– uložil odvolateľovi povinnosť nahradiť trovy konania.

VI. Odvolanie

29. Odvolateľ uvádza jediný odvolací dôvod, ktorý smeruje k bodom 28 až 53 napadnutého rozsudku. Všeobecný súd v predmetných bodoch skúmal prvú časť prvého žalobného dôvodu odvolateľa, v ktorom tvrdil, že menovací orgán sa dopustil pochybenia, keď pri stanovení disciplinárneho postihu, ktorý mu bol uložený, zohľadnil nemajetkovú ujmu spôsobenú Únii. V tejto súvislosti odvolateľ v podstate tvrdil, že táto náhrada škody už bola zaplatená v rámci občianskoprávnych opatrení nariadených vnútroštátnymi súdmi.

30. Všeobecný súd zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu odvolateľa.

31. V prejednávanom odvolaní odvolateľ vo svojom jedinom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho výkladu článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku tým, že pripustil, aby bola zohľadnená nemajetková ujmu, za ktorú už bola zaplatená náhrada, s cieľom odôvodniť uloženie prísnejšieho disciplinárneho postihu úradníkovi zo strany menovacieho orgánu v porovnaní s tým, ktorý odporúčala disciplinárna komisia.[5]

32. Jediný odvolací dôvod odvolateľa je rozdelený do troch častí.

33. Po prvé odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v bode 52 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že menovací orgán sa nedopustil zjavne nesprávneho posúdenia pri uplatňovaní článku 10 prílohy IX služobného poriadku, keď rozhodol, že nie je potrebné zohľadniť náhradu škody spôsobenej Únii, ktorú priznal vnútroštátny súd. Odvolateľ sa domnieva, že v súlade s článkom 25 prílohy IX služobného poriadku bol menovací orgán viazaný skutkovými zisteniami vnútroštátnych trestných súdov a zásadou, podľa ktorej ak bola škoda nahradená, hľadí sa na ňu, ako keby nikdy nevznikla.

[5] Pozri bod 2 odvolania.

34. Po druhé odvolateľ v podstate tvrdí, že Všeobecný súd v bode 34 napadnutého rozsudku porušil požiadavku proporcionality disciplinárnych postihov a všeobecnú právnu zásadu spoločnú pre právne systémy členských štátov, podľa ktorej ak bola celá škoda nahradená, hľadí sa na ňu, ako keby nikdy nevznikla, keď konštatoval, že menovací orgán sa mohol na túto škodu odvolávať podľa článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku.

35. Po tretie odvolateľ v podstate tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 39 až 41 napadnutého rozsudku porušil všeobecnú zásadu rovnosti, keď konštatoval, že pri určovaní postihov, ktoré sa majú uložiť v disciplinárnom konaní podľa článku 10 prílohy IX služobného poriadku je skutočnosť, že škoda spôsobená Únii bola úplne alebo čiastočne nahradená, v podstate irelevantná. V tejto súvislosti sa odvolateľ domnieva, že s pochybením úradníka je potrebné zaobchádzať rozdielne v závislosti od rozsahu škody, ktorá bola inštitúcii spôsobená. Podľa odvolateľa tento nie je v rovnakom postavení ako úradník, ktorý predtým Únii nenahradil spôsobenú škodu.

36. Na žiadosť Súdneho dvora sa v týchto návrhoch zameriam na druhú a tretiu časť jediného odvolacieho dôvodu, ktorý odvolateľ uviedol v tomto odvolaní. Domnievam sa, že je vhodné preskúmať obidve časti tohto jediného odvolacieho dôvodu spoločne. Údajné porušenie zásad proporcionality a rovnosti je založené na predpoklade, že poškodenie povesti Únie, za ktoré bola poskytnutá náhrada pred vnútroštátnymi súdmi, nie je možné zohľadniť v disciplinárnom konaní vzhľadom na ustanovenia článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku. Ako uvediem v týchto návrhoch, domnievam sa, že tento predpoklad je chybný, pretože nezohľadňuje odlišnú povahu a ciele občianskoprávnych žalôb o náhradu škody a disciplinárnych konaní podľa služobného poriadku. Vzhľadom na to, že predmetná druhá a tretia časť jediného odvolacieho dôvodu je založená podľa môjho názoru na nesprávnom predpoklade, je potrebné ich zamietnuť ako nedôvodné.

VII. Analýza

A. O námietke neprípustnosti

37. Aj keď ESVČ v tejto súvislosti formálne nevzniesla námietku v tomto zmysle, vo svojich vyjadreniach tvrdí, že prejednávané odvolanie je čiastočne neprípustné.

38. V tejto súvislosti sa ESVČ domnieva, že tvrdenie odvolateľa, že menovací orgán zvýšil postih tým, že zohľadnil škodu, ktorá už bola nahradená, nemá za cieľ preukázať pochybenie Všeobecného súdu, ale skôr spochybňuje posúdenie menovacieho orgánu a jeho odôvodnenie odchýlenia sa od odôvodneného stanoviska disciplinárnej komisie. Podľa ESVČ sa odvolateľ snaží objasniť alebo preformulovať svoj prvý žalobný dôvod vznesený v prvostupňovom konaní, ktorý sa týka existencie údajného zjavne nesprávneho posúdenia menovacieho orgánu. Takéto preformulovanie žalobného dôvodu vzneseného v prvostupňovom konaní je v odvolacom konaní neprípustné.

39. Podľa môjho názoru je potrebné zamietnuť túto námietku neprípustnosti vznesenú ESVČ ako nedôvodnú.

40. Odvolanie zjavne smeruje proti údajnému nesprávnemu právnemu posúdeniu v napadnutom rozsudku a odvolateľ neuviedol žiadne nové dôvody alebo výhrady, ktoré predtým neboli vznesené pred Všeobecným súdom.

41. Aj keď je pravda, že odvolateľ vo svojom odvolaní k napadnutému rozhodnutiu uviedol viaceré odkazy a porovnal prístup disciplinárnej komisie a prístup menovacieho orgánu, pokiaľ ide o kritériá použité na uloženie disciplinárneho postihu odvolateľovi, je zrejmé, že jediný odvolací dôvod odvolateľa smeruje skôr k záveru Všeobecného súdu v bode 52 napadnutého rozsudku [6] a právnemu posúdeniu Všeobecného súdu v bodoch 28 až 51 napadnutého rozsudku, ktoré viedlo k tomuto záveru, ako k napadnutému rozhodnutiu.

42. Podľa môjho názoru odkazy v odvolaní na napadnuté rozhodnutie iba dopĺňajú kontext a podrobnosti odvolacích dôvodov odvolateľa. Rád by som poznamenal, že samotná ESVČ urobila viaceré odkazy na konkrétne body napadnutého rozhodnutia, aby vyvrátila tvrdenia odvolateľa.

43. Pokiaľ ide o tvrdenie ESVČ, podľa ktorého odvolateľ preformuloval dôvody predložené pred Všeobecným súdom, z bodov 43 až 52 žaloby podanej odvolateľom na Všeobecný súd vyplýva, že tvrdil, že hoci disciplinárna komisia zohľadnila skutočnosť, že vnútroštátne súdy mu už uložili povinnosť zaplatiť náhradu škody, menovací orgán zvýšil uložený disciplinárny postih na základe konštatovania, že jeho správanie ovplyvnilo povesť inštitúcie a spochybnilo nezávislosť jej zamestnancov. Odvolateľ ďalej pred Všeobecným súdom tvrdil, že inštitúcie Únie už nemôžu tvrdiť, že utrpeli škodu, ak táto už Únii bola úplne nahradená v rámci trestného konania, v ktorom bola Únia poškodenou stranou. Podľa odvolateľa teda menovací orgán zjavne pochybil vo svojom posúdení, keď zohľadnil predmetnú škodu.

44. Preto sa nedomnievam, že odvolateľ v tomto odvolacom konaní preformuloval dôvod uvedený pred Všeobecným súdom [7] a že takéto preformulovanie možno považovať za nový neprípustný odvolací dôvod.

B. O veci samej

1. Úvodné poznámky – Rozsah odvolania

45. ESVČ spochybňuje správnosť tvrdení odvolateľa v bodoch 12 a 19 odvolania. V týchto bodoch odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku v tom zmysle, že umožňuje, aby menovací orgán zohľadnil škodu, ktorá bola nahradená, aby zdôvodnil uloženie prísnejšieho disciplinárneho postihu, než aký odporúčala disciplinárna komisia vo svojom odôvodnenom stanovisku.

46. ESVČ sa domnieva, že menovací orgán neposúdil predmetnú škodu ako priťažujúcu okolnosť. [8]

[6] Pozri bod 25 odvolania. V bode 52 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že menovací orgán sa nedopustil zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že pri uplatnení článku 10 prílohy IX služobného poriadku nie je potrebné zohľadniť náhradu škody za škodu spôsobenú Únii, ktorú už priznali vnútroštátne súdy. Okrem toho v bode 39 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že v rámci disciplinárneho konania nie je relevantné, že škoda bola úplne alebo čiastočne nahradená vzhľadom na to, že účelom článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku nie je poskytnúť náhradu, ale skôr uložiť postih.

[7] Okrem skutočnosti, že odvolanie jasne smeruje proti napadnutému rozsudku a nie proti napadnutému rozhodnutiu.

[8] Podľa ESVČ body 35 až 38 napadnutého rozhodnutia preukazujú, že na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolateľ, menovací orgán nezakladal svoje rozhodnutie odchýliť sa od odôvodneného stanoviska disciplinárnej komisie „predovšetkým“ na článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku. ESVČ tvrdí, že menovací orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že požiadavka náhrady škody spôsobenej Únii podľa vnútroštátneho práva nemala žiadny vplyv na posúdenie závažnosti priestupku. Menovací orgán uložil vyššiu sankciu v porovnaní so sankciou navrhnutou disciplinárnou komisiou, pričom zohľadnil všetky kritériá (celkové posúdenie). Podľa ESVČ článok 10 prílohy IX k služobnému poriadku nestanovuje závažnosť, ktorá sa má prikladať jednotlivým kritériám.

47. Článok 10 prílohy IX služobného poriadku vyžaduje, aby každý disciplinárny postih uložený úradníkovi bol primeraný závažnosti alebo dôležitosti priestupku úradníka a v tejto súvislosti stanovuje niekoľko neúplných kritérií, ktoré sa musia brať do úvahy pri rozhodovaní o postihu. [9]

48. Tento zoznam obsahuje niekoľko indikatívnych kritérií, ktoré možno v závislosti od konkrétnych skutočností považovať za priťažujúce, poľahčujúce alebo v skutočnosti neutrálne okolnosti, a žiadnym konkrétnym kritériám sa neprikladá nijaký osobitný význam alebo dôležitosť. Okrem toho je vzhľadom na širokú povahu uvedených kritérií zrejmé, že nie sú nevyhnutne relevantné v každom jednotlivom prípade. Tieto kritériá sú tiež vyjadrené ako orientačné a nemajú vyčerpávajúci charakter.

49. V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa článku 10 prílohy IX služobného poriadku je určenie postihu založené na celkovom posúdení všetkých konkrétnych skutkov a okolností vlastných každému individuálnemu prípadu menovacím orgánom. V tejto súvislosti je možné poznamenať, že služobný poriadok nestanovuje pevný vzťah medzi disciplinárnymi opatreniami, ktoré sú v ňom uvedené, a rôznymi priestupkami úradníkov, dokonca ani nespresňuje, v akej miere sa má existencia priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností prejaviť pri výbere postihu. [10]

50. Okrem toho je potrebné poznamenať, že potom ak sa preukáže pravdivosť obvinení proti úradníkovi, je na menovacom orgáne, aby určil primeraný disciplinárny postih. Všeobecný súd a Súdny dvor v odvolacom konaní nemôžu nahradiť svojím vlastným posúdením posúdenie menovacieho orgánu, pokiaľ nejde o prípady zjavne nesprávneho posúdenia alebo zneužitia právomoci. [11]

51. Z bodov 28 až 52 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd konkrétne neposúdil, či menovací orgán považoval zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v občianskoprávnom konaní za priťažujúcu okolnosť [12]. Všeobecný súd v bode 52 napadnutého rozsudku iba konštatoval, že menovací orgán sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že pri uplatnení kritérií stanovených v článku 10 prílohy IX služobného poriadku nebolo potrebné zohľadniť túto náhradu. [13]

52. Odvolateľ netvrdil, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia keď neposúdil skutočnú váhu, ktorú pripisuje menovací orgán skutočnosti, že táto škoda bola predmetom príkazu na náhradu škody. Domnievam sa, že rozsah tohto odvolania sa musí obmedziť na to, či za týchto okolností bude kritérium stanovené v článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku, a teda poškodenie integrity, dobrého mena alebo záujmu Únie, možné zohľadniť pri

[9] V bode 115 rozsudku zo 17. júla 2012, BG/Ombudsman (F-54/11, EU:F:2012:114), Súd pre verejnú službu konštatoval, že podľa článku 10 prílohy IX služobného poriadku uložený disciplinárny postih musí byť primeraný závažnosti priestupku. Tento článok tiež uvádza kritériá, ktoré menovací orgán musí predovšetkým zohľadniť pri výbere postihu.

[10] Pozri rozsudok z 5. februára 1987, F/Komisia (403/85, EU:C:1987:70, bod 26). Pozri tiež rozsudok Súdu pre verejnú službu zo 17. júla 2012, BG/Ombudsman (F-54/11, EU:F:2012:114, bod 116).

[11] Pozri rozsudky z 5. februára 1987, F/Komisia (403/85, EU:C:1987:70, bod 18), a z 19. novembra 2014, EH/Komisia (F-42/14, EU:F:2014:250, bod 92).

[12] Pozri v tomto zmysle tvrdenia účastníkov konania uvedené v bodoch 31 a 45 vyššie.

[13] Chcel by som poznamenať, že v bode 136 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že menovací orgán sa v napadnutom rozhodnutí domnieval, že konanie odvolateľa bolo obzvlášť závažné, najmä vzhľadom na poškodenie integrity, dobrého mena alebo záujmov inštitúcií. V bodoch 140 a 141 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že menovací orgán sa domnieval, že prostriedok nápravy už poskytnutý na vnútroštátnej úrovni „by mu nemal brániť v uložení disciplinárneho postihu zodpovedajúceho spáchanému priestupku“ (bod 37 napadnutého rozhodnutia) a že „aj keď navrhovateľ nahradil škodu spojenú s poškodením povesti inštitúcie po jeho odsúdení belgickými súdmi, faktom zostáva, že ohrozil povesť inštitúcie a spochybnil bezúhonnosť jej zamestnancov“. Tieto zistenia Všeobecného súdu sa týkajú druhého žalobného dôvodu odvolateľa v prvostupňovom konaní a v tomto odvolacom konaní neboli spochybnené.

akomkoľvek celkovom posúdení veci s cieľom určiť závažnosť priestupku a následne rozhodnúť o uložení disciplinárneho postihu, v prípade, že už bola predmetná nemajetková ujma nahradená v konaniach pred vnútroštátnymi súdmi.

53. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odvolateľ v tomto odvolacom konaní nespochybňuje skutočnosť, že mu môžu byť uložené disciplinárne opatrenia podľa článku 9 prílohy IX služobného poriadku napriek tomu, že mu boli uložené aj trestnoprávne a občianskoprávne opatrenia. Odvolateľ nespochybňuje ani konkrétny zvolený disciplinárny postih, ktorý mal peňažnú povahu a ktorý viedol k zníženiu jeho dôchodkových nárokov podľa článku 9 ods. 1 písm. h) prílohy IX služobného poriadku.[14] Okrem toho nejde o skutočnú výšku zníženia dôchodku odvolateľa ako takú, ale skôr o kritériá, ktoré môžu byť zohľadnené pri uložení tohto zníženia.

2. Posúdenie

54. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že na odvolateľa boli v súvislosti s jeho konaním uvalené trestnoprávne, občianskoprávne a disciplinárne opatrenia alebo sankcie. Odvolateľ však nevzniesol námietku *ne bis in idem*[15] vo vzťahu k trestnoprávnym, občianskoprávnym[16] a disciplinárnym opatreniam alebo uloženými sankciám.

55. Otázkou položenou v tomto odvolaní je skôr to, či je možné zohľadniť aj poškodenie integrity, dobrého mena alebo záujmov Únie (a v súvislosti s ktorým bola Únii nahradená ujma v občianskoprávnom konaní pred vnútroštátnymi súdmi) pri určovaní závažnosti priestupku úradníka a rozhodovaní o disciplinárnom postihu, ktorý sa má uložiť podľa článku 10 prílohy IX služobného poriadku.

56. Podľa môjho názoru sú predmetné občianskoprávne a disciplinárne konania a ich príslušné nápravné opatrenia alebo sankcie navzájom zjavne odlišné[17] a čo je dôležitejšie, sledujú veľmi odlišné ciele.[18]

57. Cieľom občianskoprávneho konania, ktoré Únia začala pred vnútroštátnymi súdmi, je zrejme nahradiť Únii nemajetkovú ujmu spôsobenú na jej verejnej alebo vonkajšej povesti konaním odvolateľa. V tejto súvislosti je cieľom občianskoprávneho odškodnenia nahradiť škodu poškodenej strane, a tým vrátiť do pôvodného stavu jej postavenie pred vznikom protiprávneho konania. Cieľom odškodnenia alebo náhrady škody je odškodnenie obete v súvislosti s touto zodpovednosťou za protiprávne konanie alebo inou formou mimozmluvnej zodpovednosti.

[14] Vzhľadom na to, že odvolateľ išiel do dôchodku, bol to jediný disciplinárny postih, ktorý mal menovací orgán k dispozícii.

[15] Pozri článok 50 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zakazuje stíhanie alebo ukladanie trestných sankcií rovnakej osobe viackrát za ten istý trestný čin. Pozri tiež článok 9 ods. 3 prílohy IX služobného poriadku, ktorý stanovuje, že „za jeden priestupok sa nemôže uložiť viac ako jeden disciplinárny postih“. Pre prehľad vzťahu medzi trestným konaním/sankciami a disciplinárnym konaním/postihmi v súvislosti so služobným poriadkom pozri rozsudok z 8. júla 2008, Franchet a Byk/Komisia (T-48/05, EU:T:2008:257, body 341 až 343).

[16] V bode 33 rozsudku z 20. marca 2018, Garlsson Real Estate a i. (C-537/16, EU:C:2018:193), Súdny dvor konštatoval, že opatrenie, ktoré sa obmedzuje na náhradu škody spôsobenej dotknutým porušením, nemá trestnoprávnu povahu. Takéto nápravné alebo kompenzačné opatrenie v skutočnosti nemá represívny charakter.

[17] Pokiaľ ide napríklad o uplatniteľné pravidlá, štandardy dokazovania, postupy a rozhodovacie orgány.

[18] Možnosť, že od úradníka možno v súlade s článkom 22 služobného poriadku požadovať, aby vcelku alebo sčasti nahradil škodu, ktorá vznikla Únii v dôsledku závažného previnenia z jeho strany počas plnenia jeho povinností alebo v súvislosti s nimi, sa líši od disciplinárneho režimu stanoveného týmito nariadeniami v článku 86 a prílohe IX služobného poriadku. Okrem toho služobný poriadok a najmä článok 10 prílohy IX výslovne nevyžadujú, aby sa náhrada škody uložená za priestupok úradníka pri výkone jeho služobných povinností zohľadňovala v disciplinárnom konaní.

Z tohto pohľadu táto forma mimozmluvnej zodpovednosti vo všeobecnosti nemá represívny charakter. Nesnaží sa sankcionovať, penalizovať alebo pokarhať[19] konanie považované za nežiadúce.[20]

58. Naopak cieľom disciplinárneho konania podľa služobného poriadku je zabezpečiť, aby úradníci dodržiavali pravidlá a povinnosti, ktoré majú zaručiť riadne fungovanie inštitúcie.[21] Takéto dodržiavanie[22] je v konečnom dôsledku zabezpečené uložením disciplinárnych postihov[23] alebo sankcií podľa taxatívneho zoznamu uvedeného v článku 9 prílohy IX služobného poriadku.

59. Vzhľadom na inherentne odlišnú povahu a ciele predmetnej občianskoprávnej žaloby a disciplinárneho konania podľa služobného poriadku a zodpovedajúcich nápravných opatrení a sankcií samotná skutočnosť, že odvolateľovi bola uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu na dobrom mene Únie, nebráni uloženiu disciplinárnych sankcií odvolateľovi. Ako je uvedené v bode 53 vyššie, odvolateľ túto otázku nespochybňuje.

60. Okrem toho skutočnosť, že odvolateľ zaplatil Únii náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej Únii v dôsledku konania začatého na podnet Únie, nemá vplyv a v širšom zmysle je teda v zmysle článku 10 prílohy IX služobného poriadku irelevantná pre určenie *závažnosti* jeho priestupku podľa služobného poriadku, ktorý predchádzal uvedenému konaniu.

61. Domnievam sa najmä, že pri určovaní závažnosti priestupku úradníka, skutočnosť, že tento priestupok nepriaznivo ovplyvnil dobré meno Únie v zmysle článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku, je možné zohľadniť pri akomkoľvek celkovom posúdení tohto správania bez ohľadu na akúkoľvek náhradu škody následne zaplatenú v tejto súvislosti po začatí súdneho konania na podnet Únie.

62. Kvalifikáciu závažnosti tohto priestupku úradníka možno podľa môjho názoru posúdiť nezávisle od tejto náhrady škody.[24] Škoda tohto druhu, ktorá vznikla inštitúcii, sa nedá jednoducho odstrániť zaplatením peňažnej sumy ako náhrady, aj keď je táto suma výsledkom súdneho príkazu.

63. Pokiaľ ide o posúdenie *disciplinárneho postihu, ktorý sa má uložiť*, v rámci prejednávanej veci existuje príčinná súvislosť medzi ujmou na (verejnom alebo vonkajšom) dobrom mene Únie (za ktorú bola uložená náhrada v súdnych konaniach pred vnútroštátnymi súdmi) a kritériom stanoveným v článku 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku, ktorý sa tiež týka poškodenia (verejnej alebo vonkajšej) povesti Únie. Tento druh škody, ktorá vznikla inštitúcii, bol jedným z kritérií, ktoré boli zohľadnené pri hodnotení druhu a výšky disciplinárneho postihu, ktorý sa má odvolateľovi uložiť.[25]

[19] Je pravda, že v mnohých právnych systémoch môže súd v osobitných a výnimočných prípadoch uložiť represívnu, priťažujúcu alebo exemplárnu náhradu škody. V takýchto prípadoch je cieľom náhrady škody potrestať páchateľa alebo preukázať nevôľu súdu vo vzťahu k svojvoľnému alebo nespravodlivému konaniu žalovaného. Nič však nenasvedčuje tomu, že by v tomto konaní náhrada škody uložená belgickými súdmi patrila do niektorej z týchto kategórií.

[20] Pozri analogicky návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Wahl vo veci Lazar (C-350/14, EU:C:2015:586, bod 30).

[21] Rozsudok z 1. apríla 2004, N/Komisia (T-198/02, EU:T:2004:101, bod 98).

[22] Aj miernejšie alebo menej prísne postihy, ako napríklad písomné varovanie alebo napomenutie, sú jednoznačne zamerané na zabezpečenie toho, aby úradník neporušoval služobný poriadok.

[23] Samotné slovo „penalties“ (anglicky), „sanciones“ (španielsky), „Strafen“ (nemecky), „sanctions“ (francúzsky), „sanzioni“ (taliansky), „sanções“ (portugalsky) v článku 9 prílohy IX služobného poriadku jasne označuje ich donucovací alebo represívny charakter.

[24] Pozri analogicky bod 115 rozsudku z 19. novembra 2014, EH/Komisia (F-42/14, EU:F:2014:250).

[25] Únia bola navyše príjemcom občianskoprávneho odškodnenia priznaného vnútroštátnymi súdmi za nemajetkovú ujmu na jej povesti vo výške 38 814 eur a disciplinárne postihy, ktoré boli peňažnej povahy, zabezpečili, aby Únia nemusela vyplácať určité prostriedky týkajúce sa dôchodku odvolateľa.

64. Okrem skutočnosti, že článok 10 písm. b) prílohy IX služobného poriadku stanovuje iba jedno z mnohých kritérií, ktoré je možné zohľadniť pri akomkoľvek celkovom posúdení disciplinárneho postihu, ktorý sa má uložiť, je potrebné poznamenať, že občianskoprávne a disciplinárne konania a následné uložené nápravné opatrenia alebo sankcie sú samostatné a navzájom sa líšia svojimi cieľmi a nevedú k súbehu sankcií alebo náhrady škody. [26]

65. Preto sa domnievam, že odvolateľ nepreukázal, ako tvrdí v druhej a tretej časti jediného odvolacieho dôvodu, že Všeobecný súd porušil zásadu proporcionality a zásadu rovnosti.

VIII. Návrh

66. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor:

– zamietol ako nedôvodnú druhú a tretiu časť jediného odvolacieho dôvodu odvolateľa.

[26] V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 195 rozsudku zo 7. decembra 2017, Missir Mamachi di Lusignano a i./Komisia (T-401/11 P RENV-RX, EU:T:2017:874), konštatoval, že z právnych poriadkov členských štátov vyplýva aj spoločná všeobecná zásada, podľa ktorej spôsobená nemajetková ujma nemôže byť predmetom dvojnásobnej náhrady. Z rozsudku z 9. septembra 1999, Lucaccioni/Komisia (C-257/98 P, EU:C:1999:402, body 19 a 20), vyplýva, že táto zásada sa uplatňuje aj v rámci vzťahu medzi úradníkom a inštitúciou Únie. Aj keď tento druhý prípad zabezpečuje, že úradník nemôže získať dvojité odškodnenie, domnievam sa, že táto všeobecná zásada sa vzťahuje aj na samotnú Úniu a zabezpečuje, že Únia nemôže získať dvojité odškodnenie od úradníka. Zdôraznil by som však, že v prejednávanej veci sa domnievam, že nejde o dvojité odškodnenie vzhľadom na odlišnú povahu predmetného občianskoprávneho a disciplinárneho konania a zodpovedajúcich nápravných opatrení alebo postihov. Cieľom postihov uložených podľa článku 9 prílohy IX služobného poriadku nie je nahradiť Únii škodu, ktorá jej bola spôsobená.